

เรื่องย่อ พระพิณวงค์

พระพิณวงค์เป็นโอรสของท้าวพิทวงศ์ และนางสุวรรณประไพแห่งเมืองสุวรรณรัตน์ เหตุที่พระโอรสมีพระนามเช่นนี้ก็เพราะก่อนมีพระประสูติกาล นางสุวรรณประไพเกิดสุบินนิมิตว่าได้ดวงอาทิตย์มาแนบกับทรวง จำเนียรกาลผ่านไปพระพิณวงค์เจริญพระชันษาเป็นเจ้าชายน้อยรูปงาม จนพระชนมได้ 12 พรรษาจึงลาพระบิดาและมารดาไปเล่าเรียนศิลปศาสตร์ ระหว่างที่พระพิณวงค์เดินคั่นคั่นตัดเขาลำเนาไพรอยู่นั้น พระอินทร์ได้เมตตาพาไปเรียนวิชากับฤาษีผู้ทรงฤทธิ์

กล่าวถึงเมืองพรมสาลี ท้าวอภัยภูลินและนางสุริยวดีมีพระธิดานามว่าทิพย์มณฑา
ในวันที่น่าประสูติมีกลิ่นหอมฟุ้งกระจายไปทั่วเมือง โหรหลวงทำนายว่าพระธิดาจะพลัดพรากจากบ้านเมือง
และตายพร้อมกับคนรักในที่สุด

ฝ่ายพระทิดวงศ์เรียนวิชาจนสำเร็จและได้ม้านิลรัตนซึ่งเป็นม้าวิเศษ
พระทัยเห็นว่าถึงกาลอันสมควรที่พระทิดวงศ์จะมีคู่ครองเมื่อเพ่งญาณแล้วจึงให้พระทิดวงศ์มุ่งหน้าไปยังเมืองพ
รมสาลี พระทิดวงศ์ปลอมเป็นชายพิการแอบในอุทยานเพื่อทดสอบใจ

นางทิพย์มณฑาประพาสาอุทยานได้พบกับชายพิการแล้วสนทนาคด้วย พระชนิษฐาอีก 7

คนที่ตามมาด้วยบริษัณนางทิพย์มณฑาเป็นทุนเดิมจึงนำความไปเท็ดทูลท้าวอภัยภูลิน

ท้าวอภัยภูลินกริ้วจึงจับนางทิพย์มณฑาไปอยู่กระท่อมปลายอุทยานกับคนพิการ

จนเมื่อพระทิดวงศ์ได้แสดงความสามารถให้เป็นที่ประจักษ์นั่นเองทำให้กลับคืนพระราชวังได้ในที่สุด

แต่เหตุวุ่นวายก็เกิดขึ้นอีกจนได้ เมื่อชนิษฐาทั้ง 7

คนขุยงให้นางทิพย์มณฑาหลงใจพระทิดวงศ์ว่ารักจริงหรือไม่ให้คว่ำทรายสาธตหน้า

นางทิพย์มณฑาทำตามแต่พระทิดวงศ์ให้อภัย นางทั้ง 7 ยังไม่วายขุยงซ้ำอีกให้นางทิพย์มณฑาหลงใหลมีดลับหน้า

คราวนี้พระทิดวงศ์โกรธจึงมีอาหนิไปเพราะตนถูกทำลายโฉมให้อับอายผู้คน

นางทิพย์มณฑาวังตามไปร้องอนแต่ไม่เป็นผล ในครั้งนั้นเองถึงคราวสิ้นสุดอายุของนาง

นางทิพย์มณฑาพบปีที่พระวิษณุกรรมมาบรรดาไว้ นางหิยขึ้นมามีเป็นเสียงไพเราะ

แต่ทำให้นางใช้ลมมากจนแทบขาดใจ ประกอบกับความเสียใจนางจึงเป่าเข้าจนขาดใจตาย

พระทิดวงศ์ย้อนกลับมาเห็นร่างไร้ลมหายใจของคู่รักก็เกิดความโสมนัสหนักหนาจนขาดใจตายไปอีกคน

ร้อนถึงพระอินทร์ต้องมาชุบชีวิตให้ฟื้นคืนแล้วทั้งสองก็เดินทางกลับเมืองสุวรรณรัตนที่จากมาหลายปี

กล่าวถึงนางกายวัน เป็นคนที่พระบิดาของทิดวงศ์ได้หมั้นหมายเตรียมไว้ให้

เมื่อพบนางทิพย์มณฑาก็คิดกำจัดให้พ้นทางจึงร่วมมือกับยายเฒ่าบ่าบีคนใช้เก่าแก่ใช้เล่ห์เพทุบายปลอมสาธตจาก

ท้าวพันทวงศ์พระบิดาของพระทิดวงศ์ว่าให้พระทิดวงศ์ออกไปคล้องช้างมงคลในปี

เพื่อที่นางจะจัดการนางทิพย์มณฑาในระหว่างที่พระทิดวงศ์ไม่อยู่

พระทิดวงศ์ไม่ถูกเฉลียวใจในกลอุบายจึงจำใจลาไปคล้องช้างตามพระราชโองการ

ขณะนั้นนางทิพย์มณฑามีครรภ์แก่ใกล้คลอด

ยายเฒ่าบ่าบีที่เฝ้าดูแลการณอยู่

เมื่อเห็นพระทิดวงศ์เสด็จออกจากเมืองไปแล้วก็ร้ายเวทมนต์สะกดคนรับใช้

ข้าราชการบริวารและเหล่าทหารในเขตพระราชฐานให้หลับไหลไปจนหมด

แล้วนางก็อุ้มนางทิพย์มณฑาไปให้นางกายวัน

นางกายวันเห็นนางทิพย์มณฑาครรภ์แก่ก็ยิ่งเกิดความโมโหจึงเข้าทุบตีนางด้วยความโกรธแค้นที่ทำให้นางหมดโอ

กาศที่จะเป็นมเหสีของพระทิดวงศ์ นางกายวันออกแรงทุบตีจนนางทิพย์มณฑาหมดสติเหมือนตาย

นางกายวันและยายเฒ่าบ่าบีจึงนำร่างของนางทิพย์มณฑาไปทิ้งแม่น้ำ

แต่นางทิพย์มณฑายังไม่ตาย นางว่ายน้ำอยู่ 7 วันจึงสามารถขึ้นฝั่งได้ในที่สุด

นางกระเสือกกระสนเอาชีวิตของตนเองและลูกในท้องให้รอดด้วยความทุกข์ลำบาก

จวบจนนางคลอดพระโอรสที่มีกลิ่นกายหอมเหมือนนาง นางทั้งพระโอรสไปดื่มน้ำที่ลำธาร

จากลับถูกช้างป่าขวางทางไว้

ระหว่างนั้นวิเรนทร์ผู้มีกายเป็นเหล็กเพชรมาเห็นพระโอรสน้อยก็เข้าใจว่ามีคนมาทิ้งไว้จึงนำไปชุบเลี้ยง

พระทิณวงศ์ออกตามหาพระชายาและพระโอรส ต้องฟันฝ่าอุปสรรคหลายประการ

ระหว่างผจญภัยพระทิณวงศ์ได้ชายาอีก 2 คนคือนางสุวรรณรัศมี และนางวันทมาลย์

เป็นเวลาหลายปีกว่าที่คนทั้งหมดจะกลับมาพบและใช้ชีวิตร่วมกันอย่างผาสุกในบ้านปลาย